

Розшифровка Олени Ведунької

"Войцек"
Характеристики

Марія.

Марія /являє/ не фігуру, яка може викликати співчуття, а фігурі /як би на почуття, на уяву тим, що вона здорова, міцна, руки мускулисті, сідас не як панночка, а як проста груба дівка, повороти кріпкі, рухи кріпкі, голос повний, дзвінкий з грубоватим відтінком /яким брали: "В ЧК, ЧК, ЧК"/. При тому вона принадна самка, і зміст життя з'ясовується її історією: Вона, як і В./ойцек/ є в певній обмежені. Почуває скуку. Поскільки В./ойцек/ від життєвого ярмарку хоче вибитись и побачити новий шлях життя, постільки М./арія/ хоче уживати життя, цікавиться лише речами, які бавлять. Вона не повія, а звичайна людина, яка може кається, але природньо кокетку /дуже мало, не робленю, а природньо /в сцені з Т.М./Гамбургером - С.С./, де він за^{дужеється} ~~взабавляється~~ /взабавляється/. Всяку панночку, всяку страждавчу мадону треба закреслити.

Капітан.

В стиснутості, в якій написана п'єса по ролях /нрб./, Капітан репрезентує /це легко зробити маскою/, мусить заставити почувти свою присутність як носитель статички й буття міщанської суто Ідеології та уподобання. Чоловік мусить загучати без підсобних моментів /як то других одночасно людей/. Ви мусите, як жива збірка дати почуття глядачеві.

Статика, що тягне назад, спиняє всіх. /Не спішіть./

Це не тіпок, це не герн /сантиментальний літвець/, сантиментальний слон без маситабу. Постать своєю поведінкою й виглядом має дати почувти, що Капітан має владу над Войцеком, не дозволяє нічого зрушити з місця, все мусить бути таким, як є.

Це його слязливість, млявість, сантимент псіхіки - вони є ще першою перешкодою, якби він /нрб./ якось щоб викликав на діяння шапеларів /побив би Войчека/, на енергію певної боротьби, він усипляє проповідями активність.

Поскільки роль не може зараз загучати повно, то треба дати пантомімічні моменти да дієві акти, які розширять рамки того часу, коли писано; дуже значимо вийти згучати за рамки фрази далі. Не можна його робити слишком тіпком.

Характерні основні його риси - гротескова су/перечка ~~перечка~~ з Доктором - дають смішний матеріал.

В тім місці, де не треба заставляти ~~заставляти~~ глядача добродуши

засміятися, а дати почути його грізною силою, чоловік, у якого центр ваги в карку. В уявленому горщику, що носить на голові.

Жонглерова походка. Не в черепі центр. Пичий карк апоплектичний. Кругла фігура при певній повертності, певній до слянявості, ноги ступають з гори при певній активності рук, які приготує туди, куди подать при певному розгоні, який набірає фігура, коли рушає з місця. При шлому рядові чинності, коли /прб./ підчас розмови ставить Велма удобствами оточений потянув за мотузек. Іздить в кріслі. Щось од цього у обстановці, в реквізиті, в розставленні речей. Мусить говорити про нерушимість /канарейка/, точно определена зничка /в мізансцені/. При цим він немислимо, якби йому тенорок жидких людей.

Ніяких достоїнств капітанскості; може, в тоні до Вейчека, але не від фронту, а від денщика.

Його відношення до Вейчека/ дуже високомірне /протекіфонартно підкреслено/, не просто одкрите, з початку до кінця. Те, що він говорить В/ойчеку/, це, пожалуй, більш до себе, настільки до себе, що це /де-? - 0.С/ Пін.-Під. в тер, це яскравий приклад відношення його до В/ойчека/. В більшості свого буття в основном у нього є 3 стани: 1/проривавчесь воєнскість, 2/добродушне філософствования легкого порядку, паче за свинячов котлетов п-пвом, 3/сантиментальність /де сердитесь з /карем/.

Відношення до Докт/ора/ мусить бути Інакшими. Дати гостро тонку грань відношення до В/ойчека/ та Д/октора/.

Він виглядає і ходить, як кегель з товстим верхом. Шукання рівноваги. Темп ролі смазано повільний. Не грузний, а є в ньому певна відносна легкість. Грузність тільки в появі. Фігура не розгортається по п'єсі.

Доктор.

Де що ясно з попереднього /В.К./, це що він в конструкції/ІІ/ п'єси є друга сторона одного й того ж середовища, соц. верстви, чорний Капітан для В/ойчека/ для його Докт., для В. боротьби для розвитку драми, крім символічн. менту, як горох, що може лишитися в стороні незалежно Д./октора/ як фігури, він є протилежність К/аптану/, будучи з ним в ряду, і в розумінні буття рухливості, тверезості, активності максимальна.

Він контраст К/аптану/. Це не шарлатан, позбавлений всякого значіння, що пройшов би через п'єсу шлюком незамітним. Якраз треба підкреслити, що Д./октор/ шлюком щиро робить експерим., заці-

кавлений у висліді, що В/ойцеку/ буде з Іжі гороху.

Але фарби постаті для глядача є в тому, що він робить все, хоч і щиро, не для людей, а для метафізичних надбудов, які одривають його цілком од життя помімо того, що він - носитель науки, такої важкої речі, і робить його роботу самоцілше, в цьому його фарбовість, причина його комічно/го/ загострено-карикатурного трактування, як це дано автором в п'есі. Він є карикатурою, яку зробив автор на Ідеаліст/ичну/ установку всієї рухаючої кращої частини бурж/уазного/ гром/адинства/. Для них В/ойцек/ є ні що інше, як експерімент, кролик, "весь". Ця безцінність цієї роботи автор хотів підкреслити тим, що він страшно постріпаний і скаче з теми на тему /горох, закон тяжіння, В/ойцеківі/ вуха/. Певне підкреслення, наскільки об'єктивне це все, не потрібно. Оце тема, яку в обличчі Лікаря треба мати на увазі.

Він Інакше говорить з К/апітаном/, як з В/ойцеком/. Він весь у спекуляції для того, щоб зробити відкриття в науці. Наука для нього - автономна частка життя.

Його точка тяжіння дуже низько, через те горішня частина тіла рівна, як свічка.

Увесь час він в запалі мишлення гострого, самоцінного і особливої метафізики.

Хоч здається так, що він емпірик як учений, шукач робити висводи на експеріменті, але як раз тому, що воно самоцілше, нічому не служить, нізвідки не чіпає завдань, воно фальшиве, як всяка мета/фізична/ філософ/ія/, що цінить мишлення для його самого.

Мод/ель/, що швидко й дуже несподівано міняє предмет свого мишлення, і є таким робом, наче, у владі вулиці.

У постаті несподівана рівність, випрямленість фігури, откритість горючих очей /близько коло таких уявлень блукає ця постать/. Ритм в ролі не спокійний дуже, не врівноважений; несподівані переліти тем.

В п'єсу вводиться одна особливість плану постановки. Певна споглядаємость. П'єса взята в /нрб./ аспектї. Актор мусить бути до певної міри движучою картинкою, мусить бути ментом, де актор самим рисунком руху, поз. мусить згучати в 8-ої картинї. При такому розв'язаннї плану мусить бути особливо виразистим. На цьому не дуже великий акцент, не відкидаються й всі інші прийоми, це допуск тільки в мірі, вимагаемому класикою. А все є акцент на певні й пластичності фігур, виразистості форм.

Це не має бути в натурал. або ексцентр. планї, де важно, що ви робите й говорите й як, але фігура розв'язан./нрб./. Тут фігура мусить бути зв'язана між одним та другим ментом пробування в дієвості, мусить бути зв'язувчі мости затриманих поз, особливо яскравих трюхи, як цього вимагає план п'єси, трюхи утримовано.

Особливо у Жида в сценї так протокольній в дїєв. відношеннї дїя проста й маленька, нема нічого складного.

Для всього, що не за дїєю дїється, треба як найбагатше подати глядачевї.

Найкращий засіб це подати глядачевї - в малярствї. /Это подчёркнуто волнистой чертой, а потом перечёркнуто. Д.С./

Це не в площї хорового малярства, а на положеннїх піра/?./ тому не всакує в чисту площу малярства. /Отметка - крест красн. карандашом. Д.С./

Важно Жидаві дати кілька поз яскравих, експресивних, затриманих./нрб./ всей сцени звичайно, що виражали б як найкраще всю тему його от як базару до расово купецьк. Характерностї у Андрєфса трюхи і накма справа. В основї теж, що й для всіх. Воно розв'язується його задумч. востя, важно знайти ключ до цієї пози, знайти якийсь певний личкий характеризуючий його жест переходу до задумности, жест переходу із задумности. Може, вжити його всього 3 рази, але щоб він зв'язав роль і не дав їй впасти в натуралїзм.

Це колішатко, хоч і не значне в п'єсї, а не натуралїстична особа, що дає час від часу реплїку.

Треба дати в міру виразний тип, в міру /доповнююче/ в п'єсї.

Діє він не проїздить ніякої й його виділяти його не можна, але щоб він не пройшов і блїдо.

... його зв'язана з певного світогляду, з мімічного віднош. до того, що він говорить.

Свобода в імпровізації дає змогу передвинути маятник в бік свідного легкого сміху. Щось дуже крикливе, дуже яскраве /тома бу-

ди світла, плакати, фігури ярмарков., музика/. Він мусить згучити чати яскраво. Він є в розумінні зовнішн. ^{голоси} блискучости /як і сцена/, цієї сцени є жива точка, і бути тим більш яскравим. Те, що говорить, є мудрість, є школою культурноживо/нрб./ тих, хто прийшов дивитися звідси його зневажливе, до певної міри, почуття переваги над слухачем для ідеї пост. це має значіння.

Роль має кілька завдань.

Зробити невидиме видимим для глядача, що на далі Копяка /?/ / іі немає/, це треба зробити, зіграти, подати так, щоб глядач на далі це бачив все те, що вона робить. Матеріал для інтонації є в іні/досвіді з ярмарк. побуту, а це більше дасть те, коли взяти на увагу саме важке завдання, щоб прозвучала філософія і іронія автора, що мусить окрасити й слід.сц. з Докт., і цілу п'єсу.

9/УП.

/Нрб./ відносно ролів, так як і відносно всієї постанови, нащуп. багато, дечого ще не ясно, хоча про дещо можна гово/рити/, і це /нрб./

Що до пост-анови/, річ, яка приму/сила/ став/ити/, /нрб./ - іі не можна дрібнити, або вивчати іі значим/ость/, і іде, тільки тоді ці корот. сцени будуть вразити.

Войчек - герой речі, і в розрізі, в якому в п'єсі можна розгля/нути/, і за вином сизим по лінії/ /нрб./ по трагед/ії/. П'єса, як всяка драма, є іде/.../, що хоче здій/снити/ через страждання/ або боротьб/у/. Стражд/ання/ - лірич. борт, драмат./у. ^{у. ~~у. ~~у.~~~~}

Що у Войчека/ є іде/сія/, з чим бореться, із чим улягас разом, з фігури Войчека всі п'єсі в цьому розрізі.

Войчек/-приклад /нрб./; в ній / в постаті Войцека - О.С./ непоборне стремління до осознання себе. Мені дуже рідні і близькі фантаст. П карти/.../ /з п'єси/.

/Нрб./ я пригадує з свого життя, із зустрічі з хлопцями /нрб./ діти підрост., що вихов./.../ в /нрб. людей і що їх опру/.../ казки, пісні, оповід/ання/ солдати. І поскінь/ки/ він не бачив /нрб./, то являли/ся/ в нього утворні особливі фантастичні забобони /нрб./ Стремління/ схватити Іст/орію/ за роги.

- вий/шов/ за круг сели/ща/

- побачи/в/ хвості світоуяв/лення/ про /нрб./

Ще ~~немає~~ ~~немає~~ ~~немає~~

І сцена є зовсім як свого рода забав/на/ фантастика/. ...

/Нрб./ вражає хлопчик мого... з Інтім... /нрб./

Для Войчека типичне основне /нрб./ те саме устремління/ війни, обмежен/ня/ своєї свідомості/, тому він філос/офствує/ увесь час. Тому в його харак/тері/ у нього уклон /нрб./, тому і уявл. /нрб./, /коли прихо/дить/ до жінки, - хоче ошуп., побачити і т.д./.

У нього /нрб./ суперечить його стремлінням/. Чим? Тим, що він е /нрб./ експ/ерімент/ лікар... Інтерес в тім, що горює /нрб./ годівл. і пожив. фізи... і духовн., якою корми... поневолі клас/ово/ отста/л/ /лі/ і /нрб./ люди, /нрб./ їх спих... сплютл. помімо того, що у них живе воля до глибокого самоосвідомління/. Це, що сказ/ано/, мусить дати вказівки для інтуїтивн/ого/ схоплення мімічного чоловіка. Це багато говорити - це /нрб./ упрям. в поті чела, з малими сил/ами/ на горосі, з устремлінням/ скопити істину за роги. У цьому є походжа, трімання, це те, що В. як Ісходж. точн. характер, що йому дано. Обст/авини/, які В. окр/ужають/ не спрім. У авт/ора/ дан вищ пр/оізведені/ сивв/сл^н, але настільки сконденсовані/ що їх треб/а/ загостри/ти/. У автор/а/ його придавили тен.... до поб... реаліз..., а тому послат... в обрїс/овці/ оточенн/я/ те, що муси/ть/ бути гостри/м/, але все залежи/ть/ від тог/о/, як ми їх вж/иватимем/ і як ~~пильбу/дце/шпирити~~ будемо/ трим/атися/. До нього ніх/то/ сер/йозно/ не відн/оситься/. Капіт/ан/ бавить/ся/ з нього. Доктор /в/загалі не вважа/є/ за чоловіка/ - кролик для експері/менту/. Доктор у від/ношенні/ до В/оццека/ не помаг/ає/ його основ/ним/ устремлінням/, вони оба стіни /дві сторони? - О.С./, утвор/ені/ соціаль/ними/ яко/стями/. Не пройди /помітка/ для дослідувачів? -О.С./

Вияв/л/ня/ Войче/ка/ не забути, що його не одного, що це є систе- ма, в якій/и/ він /нрб./ Сцен/а/ з кішк/ами/ перше місце в /спектакл/ - О.С./, де у В/оццека/ його стремління/ до свободи, до глибо/кого/ самоосвідомлення/ вибуха в бунт - чого досі

не можна було допус/тити/. Тут так подати, аби вповні виявити цей взрив протеста до кот. і літа. В знач/ін/ /мір/ - 0.6./ муси/ть/ бути цілк/ом/ інакше..., як з Ані, жін. так/ож/, чим з Лікар/ем/ і Капіт/аном/. Це ~~визначення~~ зовніш/я/ стінк/а/. П стінк/а/ це обмеж/ення/ його досвід/у/~~визначення~~ /проб./ Інтеліген/тсько-го/ /прб./ - обмежен/ня/ його думан/я/. Добре тут Катін. марш. Йо/го/ ні/хто/ не б²/е/, а як б²/е/, то в викл/ючних/ обстав/инах життв/их/.

Во/йчек/ /на- 0.С./ біль чуткий, том що биття/ - життв/ов/і/ обстав/ини/ /Лка гороху і т. /д.//. Є низ/ка/ сцен у п'есі, де П ст. грас не менче, від - 0.С./ і.

З сили опріділя/ють/ - його влас/не/ сере/довище/, яке ав-т/ор/ геніаль/но/ /показав - 0.С./ змал/ку/, темна грубість, глибока орг/іастична/ аморальність, як/а/ тягне Йо/го/ донизу. Це з перешко/да/ в бороть/бі/, з яки/ми/ він тим само улягас. П'еса не є /твір, який - 0.С./ говор/ить/ о милосердіі/. Во/йчек/ гов/орить/ про бідн/ість/ - не має завдан/ня/ записати, а просто думати; грубий мужиц/ький/ акцент, певн. /прб./ . Це все в плані його пробив/ання/ цієї стінки. Ясно одже, що це мелодрам/атичний/ герой, не соц/іальний/ плакати/к/ пролет/арський/. Не прос/то/ ~~просто~~ солд/ат/ - сімпат/ичний/, прости/й/ і не іді-ал/ьний/, /коли ість горох/, це теж /прб./ Куд/и/ цей акт може/ за/вести/. Але утрех/данн/я/ мозгової праці має одбивати від лег-ких лі... і добро... плави... Кап/ітан/ поза вс/ім/ сумнів/асть-ся/ - певна тупість. Коли /?/ чолові/к/ /прб./ добув/ас/ власні заключен/я/ та часто не в показі /прб./ говор. з розв. мозг. для них му/сять/ виглянути і для гляда/чів/ /прб./, це власне нічого не доказує.

Важн/о/, як фігур/а/ розвив/ається/ в п'есі. Перші сце/ни/ ясні, так як тут, де довідається/ про зраду своєї жін/ки/, і пе-релом дає початок наочного розв/иття/ фігури, і Во/йчек/ це більш

/нрб./, як і спр/авді/ в озн/аченні/ п'єси, як мал/ьчик/, що му-
сить оборв/атись/, і п'єсі том посліду/ючі/ сцен/и/. Тут почин/а-
ється/ драматична частина п'єси, патетична при кінці.

Як вона іде і чим кінчається?

Треба/ побу/т/ /дати - О.С./ по так/ій/ лінії, аби ста/ло/
ясн/о/, що В/ойцек/ бореть/ся/ зі своїм горюхом, що з і бок/у/,
напр/иклад/, бороть/ба/ - по лінії зрозуміння /гов/орить/ про соб.
з /нрб.//. Посеред/ньому/ безп/коять/ муж/ні/ ревн/ощі/ певне,
але саме важне виразно показ/ати/, як В/ойцек/ мін/яеть/ся/ до
/щоб було виразно показано - О.С./ ^{для} хвилі убивства, як горюх, ~~очев/идно/~~ ^{ни} глядач/ів/, що він її
уб'є, /не / впр/аві/ борот/и/ся/ з Інстинк/том/ - з матері/ ^(аліб-?) - з/нрб./
чол.

Сама його поява поза ревн/ощі/в/. Пост/ать/ до хвилі убивства/
що являє її переломне/ місце, пост/ать/ мін/яеть/ся/ і праці /Вой-
цека - О.С./ автома/тична/, коли хоче убить - бере за руки і хи-
/тає/, коли він як певна ш свідом/ість/ /людина - О.С./ в певн/ому/
контраст/і/ до того боевіл/ля/ в певн. /нрб./, дати гостро цю
лінію саме головне.

Те, що після вбивства /патет/ичні/ часи в його ролі/, -
страх/дання/, пафос /?/ будв/ального/ розумін/ня/. Що головне. -
Може, дати легк/е/ впа/діння/ в дурн/оту/. Сцен/у/ в корчм/і/ да-
т/и/, як мелод/ію/, яка дасть фа/вальність/ після сцен/и/ фата/ль-
ної/ боротьби, яка доводи/ть/ до катастро/фи/. - Тут не те, а в
сцені патети/ки/ розгор/тається/ все те, що було епізодом /нрб./
Драма чиста. Борот/ьба/. Муки ревност/і/. Пост/ать/ фата/льна/.
Муки його природні/ до вбивства. Страх/дання/. Після вбивства
стр/ажданн/я/ надає характ/ер/ розробці сцени, як /нрб./ По Вой/це-
ку/ проведена головна лінія, та, по кот. глядач мусть з цікаві-
стю/ диви/тись/ спектакль.

В зв'яз/ку/ з цим і будем ділити спек/такль/ в зміст забарв.
по одні/ї/ сторі/ниці/ траг/едії/. Інакше - В/ойцек/ буде у світ-
л/ї/ кур/тиці/, Інакше В/ойцек/ буде/ у темних кул., якби просто

рове/ намальованих/, дуже грубих. /Нрб./ Войч/ек/ хоче до-гори ступ/ить/ лоб/ом/ і одлі/тає/, а внизу страшний світ його анти-кул. - антиморальності його соціальної обмежен/ості/.

Це ці околиці, як/і/ треба уловити, я це не пробув/ав/, а приб/лизно/ уявл/яю/.

Тамбурмажор.

Роль має значення чисто діє/ве/, його признаки/ звісн/і/.

/Нрб./ Дн Ам/оральний/ ...момент в /сцені/ в корчм/і/.

Там/бурмажор/ по сп/ектаклю/ несе велик. /нрб./, тип сам/е/ буд/е/ репрезен/тувати/ цього пенла акульт/ноїш/, хаотич/ної/ стихії. Стихії, для яко/ї/ існ/ує/ одн/е/ зап/итання/ (я хочу), у нього ці риси му/сили/ бути особ. /нрб./ Треба додати від моментів/ побут/ових/ казар/ми/, буде введена пев/не/ пантом/іма/жнш ш ак/т/. /Нрб./ перед картин/ою/ в хаті Войч/ека/. Це є са-мець; чолов/ічий/ абрис - волос/ся/, бородатість, геніаль/но/ знайден/а/ авт/ором/, асоці/ірується/ про мужсь/кі/ потен/ції/. Там/бурмажор/ /нрб./ виник /з/ лейтмоти/ва/ ролі похабністо всієї появи, дуже остри/ми/ рис/ами/. Його можна/ зігр/ати/ /з/ ви/пяченими/ груд/ями/ /нрб./ амораль/ний/ цінізм, його пові-дінки з всі/х/ /нрб./ По му/силь/ особ. підп. /у/ чолов. воєн/о-му/ /нрб./ Якась груб/ість/ і грубо відштов. пере..., вони до /нрб/ анекдот, яки/й/ говорит/ь/, як і слуха/чам/, /нрб./ і яки/й/ пе-ред бійкою за дівку /нрб./, і те, що він в Кані/тановій/ сцен/і/ зведен/ня/ Марі/ї/ централь/ний/ по силі, коли не рахув/ати/ сц/е ну/ бійки. Там/бурмажор/ підбир/ається/ до дівч/ини/ грубо, бече ром, ногов акцентує, тіло і голос його тим самим як для всякої незасуж. полової потенції/ в повн/ому/ рост/і/, голос засасива-ючий, гікає від полового раку, слюняве /ить/ в розумін/ні/ воєної матерін. є в цій фігур/і/. Він не єсть виправлен/и/ ні в жод-ном - коли хоче бити - відношен/ні/. Задорлив/ість/ в тоні, та-ка мужсь/ка/, багата, гостра, а не війс/ькова/ темпер/атура/ і

обтес/аність/ волева, не буде ясних нот, у мов/І/ захопл/ення/
од уяви. Голос має прирочен/у/ трошки одинок/у/, а це в'яжет/ся/ з
Інтелек/том/ при/??/ піднятою одиритістю. Грубий цінк; як напрал,
або вірніше драгун, і мужь/ька/ яскрава вир/вейість/ і акцентов/а-
ні/ потенці/І/. Це основн/а/ фігура в /спектаклі/, особл/иво/ не
розвер/нута/ /нрб./ на фоні подій, в як/их/ бере участь ам/ора-
ліст/., в них не міняеть/ся/.

Як матер/іал/ для схоплен/ня/ осн. вест. перетворених/^(жестев/их/ перетв/орень/?-0.0),
які дали б чолов. потенці/ю/, /нрб./ низькі похоті, жадобу плоди-
тися і т.д. Можна взяти від військ/овик/ звич/ек/ (вуса), але
шлях небезпечний, май/же/ побуто/вий/ і для глядача нецікавий/,
потрібно помукати чог/ось/ інш/ого/, вивчи треба з бокового руху:
бедро грає роль, Лікар грає роль.

Лікар.

Він в п'єсі, як кілька незначних персонажей, прямих відношень
до дії не має, не стає ні і /нрб./ колесом дієвим, які рухають,
але /нрб./ виконує дуже важну функцію в /спектаклі/, як певну ці-
лість. Стецен/ко/ -? По часті доповнює, яке помагає двигати,
вірно просувати не головні деталі, ход./нрб./ яв/ляє/ доповн/ен-
ня/ до середовищ/а/ - обидва мусять просувати в загальн/о/-образи
м/у/ концерті, ^{Базгарний К.} ~~Міва~~ (більше акцент. тим, що він звучить постіль-
ки його філосо/фія/ покрив/ає/ філосо/фію/ автора, сама його фі-
зіон/омія/ як предмет? /нрб./ певної сутої театральності/І/, сутої
підкресленості згуч/ує/ ^{ить} в кесі крім реальн. /нрб./ прикмет
/демаго... /нрб./.. Войч/ек/ є /нрб./ та сама комбінац/ія/ /нрб./
мех Лікар/ем/ і Воч/еком/. Автор за/глиблюється-?/ в філос/офію/
натури, яка не муси/ть/ бути звяз/ана/ умова/ми/, насилуючи/ми/
природу. Природ/не/ вважається в основн. в принципі моральнім /де
акцентується Ідеаліст/ичне/ розумі/ння/ свободного чоловіка через
те, що він Індівід/уаліст/есобб/ів/є/
Роль ^{Бугару, - арного К.1} ~~Міва~~ набирає/ в /спектаклі/ значен/ня/ і вимаг/ає/

тонкої інтерпретації - і хоч і всі ролі того вимагають/, але тут завдяки складу. Андрейсу /?/ в дода/ток/ до Вой/чека/ без горюх. ; фігура/ битова, безтурботна, фізіоматик, мусить звучати органічно, гармонійно/ /нрб./ те, що В/ойчек/ не дає/?/ й спати, все це не вибухає, не різке, не згущене, як певен рефлекс, настільки в ньому акцентів/ане/ гармонійне, урівноважене /можн/а/ /нрб./ прир/оду/ вивести з його фізіоматизму//. Він звучить страшно наївно. Він чисто співає. Спів, так, як і все, що говор/ить/ і робить, наївн/ий/, щирий, позбавлений всякої вибуховості, лежач/ий/, вільний, спокійно-задумлив/ий/ і ? Кілька раз трап/лялось/, що В/ойчек/ щось робить, а цей відповідає цілком недоречі. Переги/яд/ не випираючий, а цілком розмірний. Коли перевести на мову нот, то це було незакінчений акомпанімент. Андр/ейс/ - /нрб./ на задній план і тим більше це запам'ятається і чим не /нрб./ на і план, тим краще рол/ь/ буд/е/. Треба прозвучати, не кидаючи в вічі, як підводну/ суть, треба злитися, як доповнен/ня/, як контраст з Войчком.

Дуже інтриг/уюча/ роль Єврея /як завдання/. Всяка типізація, яка не хоче попадати в шаблон і частковик завдань, цікава. І я уявляю, що Мид, не маючи завдань/ нароч/итих/, звертає /увагу/ тільки/ ки/ обрисов/кою/, такою знат/ною/ і геніальною/ /як і ве/сь/ рин/ок//, на протязі кільк/ох/ фраз і пауз, які ма/ють/ прозвучати загострен/ими/, як реальність із окружен/ням/ війни і /нрб./ і з нот/ами/, які до Войч/ека/ піданні. Цей Мид мусить не вискакувати з свого індивідуальн/ого/ образу, як один/?/, що звучить, як цілий базар. Треба зібрати кілька фраз, положень і східний фаталістичний спокій, купецьку жадність, спеціальн/ість/ /специфіку -?-. О.С./ своєї семі /ушні, темпераменту/ + особлив. расово підкресл. /нрб./

Будучи збірною/ фігур/ою/, він - постать реальна - весь базар і рештов мусить створити акомпанімент, як Андр/ейс/, чи фон .

для дуже зжатої події кохування/нож. і зброї Вой. Він музичний/наспівує єврейські/ мелодії/, він скільки треба дуже мало звучить своїми причандалами/, реквізіто/м/.

Завдання/, щоби не було тихо на сцені, і /нрб./ випадаеть він позбавлен. всякого фону, для автор/а/ в манірі писа/ння/ де природно./

Завдання/ /нрб./

Прийд. - в цій сцені його акцент. з зорозого/го/ боку ритмом рухливості чи спокі/єм/, особливо ритмо-вольових і емоціональн/их/ взривів. Він досі уяв/яється/ як намальований/ на одній площині, звучить високим ламаючимся голосом, говорить і наспівує в мелодіях виразно єврейсь/ких/, виразно торгашеских. Це одна із самих ясних, автором яскраво зроблених сцен.

Це все, що треба було сказати.

Марія.

Не треба уяв/яти/, що Марія/-фігура/ страх/даюча/, подана під/несено-?/, як це є в мельодра/мі/, ~~УНЕМ~~ Марія/ в "Ой, не ходи, Грицю", де треба подати себе і провести на сцені ряд ефектів страх/ання/, пережив/ання/ і т.д. Не досить буде грати себе, і не досить буде в цьо/му/ /спектаклі/ грати себе, аби /нрб./ захопити/ потрясен/ієм/ персонажу/.

Треба підходити, аби вона/знайшла/ в певному плані /спектаклю/ як представ/ити/ певно /нрб./ в соціальної р'есі грас вона роллю, щоби вийти, як певн/а/ сил/а/, характер/на/ постать, ~~успішно~~ предст. /нрб./ других Марій.

В /спектаклі/ є низка фіг/ур/, якби і Доктор, і Капітан, є одна сита філософс/ька/ мораль, де бога повір/ив/ і сонця, де книж. просвіти. /Нрб. / з отчаянн/ями/ реча/ми/, де люд/и/ п'яні/ні, грубі, де люди потопують в бруді і злочинстві. Таке середовище, де люди стиснені в матер/іалі/ обстав/ин/, штовха/є/

~~на /нрб./ гріхи. Мар/Ія/ і Вой/чек/ /нрб./ в очах Капіта/на/ це~~

злочин/ці/. /Нрб./ МарІя була служницею, люди, як брати, ~~шлюбні~~ побутові ~~шлюбні~~ - в повітрі гриби - безпосередні, прості і наївні. Не вони керу/ють/ своїм/и/ вчин/ками/, /а/ дуже вираз/ні/ обставини/ штовха/ють/ її врідні очі. Безпосеред/ньо/ захоплює/ься всіма наївностями. Коли зрадила В/ойчку/, вона молить/ся/, знаходить/ віддан/ність/, глибок/е/ віддан/е/ каятт/я/. Глибоко натуральн/а/ людина.

А з другого боку крім безпосередн/ьої/ віддан/ності/, поза тим є в неї така вперт/ість/ зухвальн/а/ /нрб./, прокид/аєть-ся/ таке, що вона /за себе/ не відповідає, хоч свідомість її говорить против/не/, але зухвальність веде її поза її волю.

Треба підкреслити в фігу/рі/ МарІ/ї/ оправдан/ня/ того, що вона зрадила, що вона мус/ила/ /іти/ на так/ий/ вчинок/.

Людин/ї/ немає чим жити. Дитя, пильн/и/ ^{шк}, чоловік /а/ нема дням/и/, не читає, крім біблії, інтереса до духовн. /нрб./ нема, їй страшно, нудно, пусто, скучно, і трактувати не як страх перед невідом/им/, а як вибух життєвої ненасиченості. Коли з'я ви/всія/ Там/бурмакор/, що почав зали/цятися/, який обі/цяв/ подарун/ки/, і чисте фізичне почуття жити, і зносини з Т/амбурмакором/ на хвилю освіти/ли/ її життя.

Це як себе почу/ти/ в ролі є помеж з одн. риси. Людин/а/ відд/аєть/ся/, тому що її попадає в житт/і/. Людина безвольна, не має мети в житті. Любить дити/ну/, Войч/ека/, /але/ все це пасивні речі. В/ойчек/ веде її на заріз, як/ безвольн/у/ тварину. Сама щира, сама глибока відданість всьому, ^{тому} що їй засвіти/ло/, а в віддан. хто її викличе на протест, вона вски/пає/ і робить/ся/ зухв. і робить все наперекор.

Так фігу/ра/ живе ~~на~~ на про/тязі/ вс/ього/ /спокійно/ в обставин/ах/ п'єси її застає. Так вона/жила/ в обставин/ах/ нещр.

безнадійн/ості/ і т.д. Люди, що в других обставин/ах/ могли бути, дуже хит/рі/ люди. В ній є задатки віри в жит/тя/, любо/ві/ до лю/дей/, віддан/ність/, тому що вона вважає за святе-е с жити, можливо, до певн. самот. Ця нудьга, здат/ність/ порива/ти/, бажати чого /нрб./ - це прові/д/на/ нитка, по якій/ї/ треба будова/ти/ фільм/уру/. Не любов небажана/?/ жінок, а інтерес фільм/ури/ в особлив/их/ обстав/инах/, особ/ливій/ ситуа/ції/, при тому дуже проста /з дїть/ми/ картин/а/, що мал/ює/ її з найкращог/о/ боку./.

Так потріб/но/ її уявити.

Те, що ми буде/мо/ акцент/увати/ в ролі, це щоби у гля/дача/ лиш/ити/ враж/іння/: щось прикро по суті, нерозвин/ена/, страшн/о/ сїмпат/ична/, новин/на/ жертва соціального фатума, вона хотїла би, і могла, вирвати/ся/ з цього, аби знала щось краще. Без певних твердих етичних прїнципів. Голос повн/ий/, дзвін/ий/, багат/ий/, хвилю/ючий/, дерев/енщина/, що вироста на повн/ому/ соку, усі/?/ позн не висмонтан/ї/ сучасно/ю/ цївїлізацїон/анїста/, ~~яка~~ розквіт/илась/, вироста в роботі - міцний дубок. Повна життя ~~жизни~~ примуш/еного/, /нрб./ життя.

Войцек.

Уяв/ляю/. Страшно труд/на/ роль, аби не впасти в мелодраму. Помимо всього сказани/ого/, треба підкресл/ити/ дуже важли/й/ момент /, і для будовл/ї/ ролі має першокласне значенн/я/.

Я говорив про усиленне доходжен/ня/ Істин, /які/ таїть/ в собі, по направлен/ю/ не зовні, по експресив. /нрб./, /що/ дає можлив/ість/ при потрясї/нні/ потрапити в небажану дуже протилежн/ість/ образ/у/ В/ойцека/. В/ойцек/ дуже внутрїш/ній/ чоловік, це видно по всьому, по склон/ності/ до фїлосо/фствування/, по багатій свїтовій/ фантазї/ї/, по його остроті внутр. дум /ш-?/, що зробив/ся/ внутрїшньо/ якийсь мїтельн/им/. "Як сви/ня-?/ денє ве/сь/ танцю/ю/" - про танці. Не має зрівноважен/их/ певн/их/ по-

гля/дів/, все мусит/ь/ за свіже перем/іняти/. Коли він буде в ІЗ
си/ені/ /вільне поле/, ця сцена сам/ая/ емоц/іона/ патет/ична/ сце-
на, це буде гостр/о/ акцен/товано/ в віднош/енні/ до реалі/стично-
го/ план/а/ погл/облення/. Всі страш/ні/ слова бу/дуть/ вдвоє
страшні, коли скаже Іх пате/тично/.

Лягає на зем/лю/, не окли/кається/, полулежи/ть/-полусидить/,
маже не мінше положен/ня/, напри/сядки/, наче з ким говорить.
Такі в /спектаклі/ колери. Не можна грат/ь вибухово не зовні, а все
вігнать в середину/. Коли кидає/ть/ся/ на Т/анбур/м/анора/, коли
тіка від Лікаря - все том, що все дове/дено/ до щерті.

Говорить з Лікарем/ знизу, як загнани/й/, ^{зуб.} /нрб./ напруж/ено/
фізичн/о/, як не вибухе/ - не зовні, дуже скритно. Десь про В/ой-
цена/ ~~виступи~~ читав, що це один/ий/ в світові/ літер/атурі/ *rac*
de mal, геніаль/ни/ представл/ень/ зпужання. Коли реагування
на зпужання давати /як/ експресивн/ий/ реалізм/ - вот нормальн/а/
реакція лодє/й/ /"Газ"/ - тоді вийде менше, тому що є межа, за кот-
ру людське тіло і гол/ос/ не змогу/ть/ виразн/и/ше/ потрясти, чим
людська уява глядача в острих сітуа/ціях/, розряжен/их/ для того,
для більш гострої /нрб./ з емоціональн. експр. /нрб./

Це виклик/ає/ далі своїм наслідк/ом/ постільки, поскільки з
/нрб./ цього до де-яких міст вимагає монотонії в голосі, хоч він
доходить до зерна своєї мислі, хоч є в цьому напруж/енні/ проценти,
але ми її не уявляємо, так як воно є таким, як мусить виглядати
/нрб./.. Через те получ/ається/ у глядача вражен/ня/ певної обме-
жен/ості/, браку внутр/ішньої/ свобод/и/, не досить глибоких умо-
тивованих асоціацій. ~~Белачка з жін-~~ Белачка з жін-
к/ою/ в монотон/ії/, і тільки іноді рух виявл/ається/ в відно-
шенні /нрб./ забитій фігурі.

Постать, здає/ть/ся/, муси/ть/ стояти на передній нозі, навіть
захоплен/ий/ на ярмар/ку/, нема ширини захоплен/ий/. По своїй
/нрб./ інтонації - акцент голосов/ий/. Це ре/лекс певної воб.
до певної міри /нрб./ пам'яті, аби голос не спочував тому, що

ви відчуваєте, підхо/д/ чисто реаліст/ичний/, і не йти по лінії
мелодрами.

Небезпечна сцена з каміземльк., що мусить бути крім виразн.
артику/ляції/, як вираз/ність/ того, що робиться з трудом і більше
нічого, особлив/о/ крім того, як виклик. до всієї п'єси, і емо-
ційн. акцент/т/ можлив/о/, але не від переживань, а од другої істо-
рії, про яку глядач мусить догадатись.

Про сцену з Кап/?: /прб./

"Дурень".

Дурень явл. боковим малюнком при Історії Войцека, який повторить до певної міри Історію В/ойцека/, але Інакше/ висвітлює/ т/ить/ те, що закрито/ в трагедії/ В/ойцека/, а в композиції п'єси усилить контрастивість. Як він проходить/ на протязі І-5 сцен в Інтермедії до певної степені є усиленний Войcek. Там він дуже патетична особа -- кононізується/ місце, яку заступав В/ойcek/. Наприклад/ сцен/у/ в буді треба буде зробити аби обличчя всієї маси злилося в ваше обличчя. Коли В/ойcek/ до певної міри лірик, мислитель/, то Дурень/ з виповненим/ мозком, що виповнений/ найвищими фразами, найвищими мислями/, персона, яка шукає вчорашнього дня, чогось загубленого/, він отримується/ доповненням В/ойцека/ в п'єсі. /Нрб./ він весь -- ліриком почуття -- Дурень/ є те, що не додано до В/ойцека/, аби не було мелодрами. Він дає там, де треба, в п'єсі, певний сумний/ відтінок/, він є В/ойcek/, який усвідомив собі свободно/ можливість/, що він співатиме дуже сумні пісні.

Трагедія страшно жорстко/окості/ доходить/ до геніальності/. Це завдання/ ролі Дурня/, в деякому роді зм'якшити це. Він завжди/?/ обдертий, молодий, блідий, худий, сумний. Часто довго неперушний, але коли виходить зі свесі неперушності, з свого власного бажання/ (не чужими/ людьми), то він мусять іти як би сказати?/ Стоїть неперушний/, порушн. знач. буде йти, шукати вчорашнього/ дня чи чогось загубленого/. Шукає, освідомлення/ свесі трагедії, яку він відчуває. Шукає острої трагедії, якої немає і йде якось особливо. Очевидно/, автор тек його висунути/ бажав/ для битово/го/ відтінка/ слова із казки або сцен/а/ у Марії, які крім певного переміщення/ на глибокі асоціації/, яким автор надає сумний відтінок, відтінає, зм'якчує.

/Міщанин - ?/

Суть Міщанина/ не вирази/а/ Інакше, як спосіб повзуван., що

треба взяти за основу, що поз/и/ акценту/ються/ в напрям/ку/ лег-
к/ості/? Лінивої думки, яка котить/ся/, куди їй зручно. Тех що
до походки, чол/овік/, що спин/ить/ світ аби він, тве/рези/ не
ходи/ть/, муси/ть/ підкрес/ленно/ поволі ходити не абсолютно, а
очевидно. Центр волі і безвладніс/ть/, певна Інерт/ність/ мусить
бути почута глядачем.

Дешеви/и/ котлетн/ий/ філосо/ф/. Мора/лізує/, філосо/ствує з
захоплення/м/, хоч і ліниво, але навіт/ь/ слухавч/и/ чи розумію/чи
те, що получає/ться/ і диву/ючись/. Розтягнута, лінива, зв'язан/а
/сцена/ біл/ьш/ з тим, що сам говорить, аніж з партнерами. Не мо-
же бу/ти/ енерг/ійного/ руху, а з другого боку рухи настільки ха-
рактерні, виразні, що вони утворю/ють/ певн/ий/ рух в постаті не
гостротою, а виразністю, буде жива форма, хоч не буде енергійних
контрастів. Коли філосо/ствує/, то м'яко і особлив/о/ помагають
руки.

Войчек.

Так/а/ фігура, як виглядає. Тех сидить натуралістич/но/, як і
Капітан. Так же треба витягти до реалізму /нрб./ Брак. типичн/ий/
внутріш/ній/ чоловік, ^{тієї} ~~іншої~~, яка всі/??/ актив. поет. застав.
присм., яка звучить поміж словами. В том, як ви робите, є певне
констатув/ання/ фактів, що до яких/х/ ви має/те/ певн/е/ віднош/ен-
ня/. Тоді коли Войце/к/ - людина горяч/ова/, активн/а/ і з трудно-
с/тями/ збирає асоціац. є труд. вам вийти поза обмежен/ня/. ?
Знаючи і суму/ючи/, чоловік не пови/нен/ мати місця. З цього ви-
йде, що ритм розвертан/ня/ дії Войч/ска/ не буде акцен/тован/ в
плавніс/ті/ і спокі/ї/. Несподівано гнучкий. ортеп/ю/ бере/ш/ не
тільки обл/м/., а і штурмом. Так і тут мусять бути моменти, які
оправда/ти/ можн/а/ присут/ність/ 1000 тем/них/ сил, як/і/ не
зовні пробив/аються/, втуні поро/ю/, причому основ/ний/ тон
далеко не буде ще понурий.

Марія.

Про образ говорити зарано. Потрібно зробити на завтра:

Перш/а/ фраз/а/ = (аби говорил/а/). Яка мудьга, нікуди піти.
Слід. фраз/а/ = Просто хочеть/ся/ плакати.
"Номалу" = Проклята.
з загрозою

Далі переходить до ~~мимовільній~~ Господи, він ще блідіш/и/ стає
Що його робить.
з тривого/ю/

Якби так = Наслуховуєте. Знов наслуховує/те/ ще уваж-
ніше.

"Ще мабуть в сніж/к/" = Ні, це не Франц.
Невже це не Франц? } (вагання/я/, недовіра/иво/)

З самого ранку ногою в хат/у/
не всту/пив/ . = Ой, ой, а хлопчик знову схлип/ує/ .

Казав на обі/д/ - вечір. = Справді, блідий, як смерть.

Чого тобі мал/о?/ = Що ти сказав?

Він ще блідіш/ий/ став. = Біди/а/ лю/дина/ .
(жалість)

Мати бож/а/ . = Жак.

До кінця. = Я зовсім розбит/и/ .

Стає так темн/о/ . = Цить.

Там/ бур/маж/ор/ . П'яни/й/ .

Доктор - студіус.

Т. Розвернись, зем/ле/, коли в кого дужчі руки, як у мене, а коли
вона розвернеть/ся/, я її в пель/ку/ горілки наплю. Струнко,
пане докторе (похитнувся на ходу до Докт/ора/).

Д. Не стійк/а/ рівноваг/а/, мутні очі, синій ніс. Ваш пульс, Там-
/бур/маж/оре/ .

Т. В моїх жилах не горіл/ка/, а кров. Це живу, бо маю кров.

Д. Повторіть, як ви хитнулись. Новий закон в механіці. Це буде
нечуваний переворот. ~~Центропозитивний/?~~ Центропозитивний/?.
рух і центрозагальний/?. змішані в одно. Ви повторити це не змо-
жете?

Т.М. Ти мене ханав за руку? Лукаш ти земної собі справи? Як візьму... Помовчи... З мене кров.

Д. Ви не можете повторити зробленого раз хитання по всім теоріям. Людина в стані затуманення алкоголем привиде середнь/ої/ степені/ї/ вільно розпоряжається своїми членами. Ви випить ще не зможе/е/.

Там.М. Ах, як засвітилися ваші очі.

С.ІО. Що є в цій сцені при всьому/му/ образі і характер/них/ рисах. Він досадний. Стан ^{говиться} (досад/но), що для науки пропав чорнець /нрб./ просто не може так жаль... Як остання надія. І виходячи з себе кричить, що цілком спор. Чолов/ін/ занадто безпечно/ний/, хоч умов. ще екзальтований. Він настільки формаліст /у/ сво/їх/ думк/ах/, настільки горить манією винагороджен/ня/ не справжньою роб/от/ою/, а відкрива/нням/ америк/и/. Так риде, що у нього ^{ас?} ~~інтелектуальне~~ ~~авен~~ ~~а~~ ~~іо~~ /т.е. с лат. заблудження - О.С./ з ш /нрб./ з В/ойцеком/. Затрепте з кішкою /?/ оскільки/ї/ з тремі/тінням/ все кінч/иться/. Чоловік одірван од справ.

С.ІІ? Це мусить/зіграти свою роль. В цій постаті/ї/ робим мале-сен/ький/ крочок до живописі.

Мені страшно стає про цей світ роботи /нрб./

1. Рух наробот.

2. Я міркую.

Капітан, аби роль почала жити, основне в образі. В "робот. от до вічн." сами/ї/ вирази/її/ момен/т/, які/ї/ може бути викор/ис/тован/ як одправ/на/ точка.

ІО. Коли б це так прочитать.

Доктор. Тон мови у нь/ого/ є професор/ський/ - повчаю/чий/ тон там, особлив/о/ коли з учнями, менше всього з В/ойцеком/, але допускається/. Док/тор/ - цілост/на/ фігура, /нрб./.

С.ІЗ /условно/. Звернен/ня/ уваги на мимі/стичну основу, це ляє/ть/ся/ одправно/ю/ точкою в ролі, хоч роль... Акцент в І ста-